Table of Contents

Kết quả của tất cả những điều nói trên là nuôi dưỡng trong nhân loại cái cảm thức tham vọng thâm căn cố đế về mặt vật chất và xã hội, cũng như mặc cảm tự ti. Tất nhiên, mặc cảm này bộc phát theo lối nào đó như sự nổi loạn của cá nhân, các xung đột chủng tộc, hoặc thái độ hết sức vị kỷ của mỗi người đối với cuộc sống. Rốt cuộc, nhân loại phải vượt lên khỏi các khuynh hướng lệch lạc và những lý tưởng thoái hóa này. Chính nhận thức nói trên đã khiến một số quốc gia quá chú trọng vào những điều tốt cho quốc gia hay chủng tộc của họ và quá chú trọng vào Đất nước của mình như một thực thể. Điều này đã ngầm xói mòn cơ cấu đẳng cấp của trật tự xã hội. Cơ cấu đẳng cấp này là một thực tế cơ bản bao giờ cũng có. Thế nhưng khái niệm đó đã bị lệch lạc và lạm dụng đến mức khơi dậy sự nổi loạn trong nhân loại, và đã tạo ra phản ứng gần như bất thường đối với quyền tự do, và sự phóng túng đang đi đến mức tai hại.

The result of all this is to breed in the race a deep-seated sense of material and social ambition and also an inferiority complex which necessarily breaks out into some form of revolt in the individual, in racial explosions or, again speaking individually, in a rabidly self-centered attitude to life. From these distorted tendencies and retrogressive ideals the race must eventually emerge. It is the realisation of this which has produced in some nations the overemphasis on the national or racial good and on the State as an entity. It has led to the undermining of the hierarchical structure of the social order. This hierarchical structure is a basic and eternal reality, but the concept has been so distorted and so misused that it has evoked a revolt in humanity and has produced an almost abnormal reaction to a freedom and a license which are assuming undesirable dimensions.

Trên thế giới ngày nay (trong một số nước), việc giới trẻ thường đòi hỏi phải có thời gian vui thú, việc họ thiếu tinh thần trách nhiệm, và không chịu nhìn thẳng vào các giá trị thực của đời sống, tất cả đều là dấu hiệu của sự quá tự do, phóng túng nói trên. Điều này đang đến mức tệ hại nhất trong những nước dân chủ. Tại những nước chuyên chế, người ta không cho phép có sự phóng túng như thế, vì giới trẻ ở đó bị buộc phải gánh vác trách nhiệm và hiến mình cho cái toàn thể rộng lớn hơn. Họ không được chú ý đến cuộc sống hưởng thụ vật chất và không được phí năm tháng vào cái gọi là “thời gian vui thú.” Việc hưởng thụ thời gian vui thú này thường gây tai hại cho kẻ khác, và xảy ra trong những năm định hình cho đời sống nên không khỏi chi phối và có tác dụng quyết định đối với tương lai của các em.

The widespread demand of the youth of the world today (in some countries) for a good time, their irresponsibility and their refusal to face the real values of life, are all indicative of this. This is to be seen at its worst in the democratic countries. In the totalitarian states it is not permitted on the same scale, as the youth in those states are forced to shoulder responsibility and to dedicate themselves to the larger whole, and not to a life of material vocation and the wasting of their years in what I believe you slangfully call “a good time.” This good time is usually had at the expense of others, and takes place in the formative years which inevitably condition and determine the young person's future.

Ở đây tôi không bàn về chính trị hoặc bênh vực cho bất cứ hệ thống chính quyền nào. Việc cưỡng bách phải hoạt động và bắt buộc phải nhận trách nhiệm đã hạ thấp những người bị sự ép buộc đó xuống giai đoạn nhà trẻ hay là tình trạng của trẻ con. Tuy nhiên, nhân loại cần đạt đến mức trưởng thành với tinh thần tự nguyện gánh vác trách nhiệm và ý thức ngày càng tăng về các giá trị chân thực của những chuẩn mực trong cuộc sống. Ý thức trách nhiệm là một trong các dấu hiệu đầu tiên cho thấy linh hồn của cá nhân

I am not here speaking politically or in defense of any governmental system. A forced activity and then a forced responsibility, relegate the bulk of those so conditioned to the nursery stage or the child state, and humanity should be reaching maturity, with its willingness to shoulder responsibility and its growing sense of the real values of the standards of life. The sense of responsibility is one of the first indications that the soul of the individual is awakened.